

Rond drie uur kwamen de Esperantisten wederom bijeen aan den ingang van de begraafplaats Schoonsel. Hier wachtten reeds afvaardigingen van de Esperanto-afdeeling der Politieverbroedering van Antwerpen en van de Esperantogroep der boy-scouts, beide met vaandel.

Doorheen de prachtige lanen ging het dan stoetsgewijze naar het graf. Nabij het kasteel werd de groef vervoegd door mevrouw weduwe Frans Schoofs, haar zoonste Leon en talrijke familieleden van den afgestorvenen. De stoet zette dan zijn weg voort en weldra werd het graf bereikt. Het gedenksteek was overdekt met een Esperantovlag. De vaandelschaarden zich naast den steen.

Te midden van een zwaarwegende stilte nam de heer Jaumotte, als voorzitter van «La Verda Sielo» het woord. Hij schetste in emotionele woorden het leven van den afgestorvenen, die tot op het laatste oogenblik zich bezield met zijn ideaal: Esperanto. «Zijn droom, zegde de spreker, was in onze stad voor Esperanto een eigen huis te bezitten, waar de Esperantisten van hier en elders elkaar zouden kunnen ontmoeten. Nu bezitten wij eigen grond, maar niet, zoals wij het allen vernoopt hadden. Het is de laatste rustplaats van den be-

treunden voorzitter. Hier ook nochtans zullen regelmatig Esperantisten bijeenkomen en de herinnering aan Frans Schoofs zal nooit verloren gaan.» In het Vlaamsch richtte de heer Jaumotte, tot slot, enkele woorden tot de familie. Namens den bond was het de heer Cogen, die warme hulde bracht aan de nagedachtenis van Frans Schoofs, terwijl de heer De Ketelaere, uit naam van de internationale beweging den pionier van Esperanto in ons land een zachte rustwenschte na zijn zoo weigevulde loopbaan.

Een oogenblik van diepe ontroering voor eenieder was dit, waarop het zoonste van den dierbaren doode, namens de familie allen dankte.

Vele schoone bloemengarven werden dan op het gedenksteek neergelegd, waarvan de vlag weggemenen was. Buiten den naam van Frans Schoofs bevat de gedenksteen eenvoudig de woorden «Progras de Esperanto» en de datums 1888-1934 als ook den naam van de echtgenootte Henriette Van de Putte. Boven den naam is de vijfpuntige ster, het symbolisch vereenigingssteek der Esperantisten aangebracht. Een groef nog aan de met bloemen overdekte tombe en de plichtigheid was ten einde.

Tot slot van dezen welgelukten Esperantodag, boden de heer en mevrouw Jaumotte, in het Hotel Roi Albert, een ontvangst aan de deelnemers aan. Daar deelde de heer Jaumotte de instelling van een Frans Schoofs-dichting mede, waardoor telkenjare aan verdienstelijke Esperantisten een onderscheiding zal kunnen uitgerekte worden. In afwachting van de bepaalde regeling van dit fonds, is er reeds een scharaal gesticht voor de beste tooneelafdeeling van den Belgischen Bond. Daar het volgende jaar het congres te Brugge zal gehouden worden, stelde hij voor, de scharaal voorloopig toe te vertrouwen aan de oudste Bond, danke daarna den heer en mevrouw Jaumotte voor de hartelijke ontvangst.

Mevrouw Schoofs overhandigde dan de scharaal aan meejuffer Thooris, voorzitter van de Brugse groep, die zeer ontroerd dankte, om de eer aan Brugge te bewezen. De heer Cogen, namens den Bond, dankte daarna den heer en mevrouw Jaumotte voor de hartelijke ontvangst.

Lang nog bleven de talrijke deelnemers van dezen Esperantodag bijeen.

WIDES.

Het anthurde monument met de vaandel der politiaagenten en boy-scouts, Esperantisten. Links en rechts de heeren Jaumotte en Cogen aan het woord.